

Európsky parlament navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil rozhodnutie Rady č. 2004/496/ES zo 17. mája 2004 ⁽¹⁾;

— zaviazal žalovaného nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Parlament uvádza päť žalobných dôvodov na podporu svojej žaloby.

Prvé dva žalobné dôvody spochybňujú právny základ napadnutého rozhodnutia. Po prvé parlament usudzuje, že odvolanie sa na článok 95 ES nie je odôvodnené, zvlášť s ohľadom na nedávne rozhodnutia Súdneho dvora o interpretácii tohto ustanovenia; okrem toho článok 95 nemôže zakladať právomoc Spoločenstva uzavrieť zmluvu, keďže tá upravuje spracovanie údajov mimo pôsobnosti smernice č. 95/46 o ochrane osobných údajov. Okrem toho zmluva nepriamo mení túto smernicu, prijatú postupom podľa čl. 251 ES, a preto môže byť uzavretá iba po vydaní súhlasného stanoviska Parlamentu.

Podľa tretieho žalobného dôvodu Parlamentu bola zmluva uzavretá v rozpore s ochranou základných práv, konkrétne práva na ochranu osobných údajov, porušuje podstatné aspekty tohto práva a rovnako predstavuje nedovolený zásah do súkromia, čo je v rozpore s článkom 8 Európskeho dohovoru na ochranu ľudských práv.

Štvrtý žalobný dôvod sa týka porušenia zásady proporcionality tým, že podľa zmluvy sa má odovzdať neprímerane veľké množstvo údajov o cestujúcich a tieto údaje budú zhromaždené americkými úradmi počas príliš dlhej doby.

Nakoniec, Parlament takisto uvádza neexistenciu dostatočného odôvodnenia pre rozhodnutie, ktoré sa vyznačuje tak osobitnými črtami, ako aj porušením zásady lojálnej spolupráce podľa čl. 10 ES, s ohľadom na veľmi nezvyčajné okolnosti prijatia napadnutého rozhodnutia, prijatého v priebehu konania o vydanie stanoviska č. 1/04 Súdny dvorom týkajúceho sa otázok, ktoré vyvolali zjavné právne pochybnosti.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Rady č. 2004/496/ES zo 17. mája 2004 o uzavretí dohody medzi Európskym spoločenstvom a Spojenými štátmi americkými o spracovaní a postúpení údajov PNR leteckými dopravcami Úradu pre colnú správu a ochranu hraníc Ministerstva vnútornej bezpečnosti Spojených štátov amerických (Ú. v. EÚ L 183 z 20. mája 2004, s. 83).

Žaloba podaná dňa 27. júla 2004: Európsky parlament proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec C-318/04)

(2004/C 228/67)

Európsky parlament, v zastúpení: H. Duintjer Tebbens a A. Caiola, splnomocnení zástupcovia, ktorý si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podal dňa 27. júla 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Európsky parlament navrhuje, aby Súdny dvor:

— postupom podľa článku 230 ES zrušil rozhodnutie Komisie Európskych spoločenstiev č. 2004/535/ES zo 14. mája 2004 ⁽¹⁾;

— zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Európsky parlament uvádza štyri žalobné dôvody na podporu svojej žaloby: prekročenie právomoci Komisiou, porušenie základných zásad smernice č. 95/46/ES, porušenie základných práv a porušenie zásady proporcionality.

Ohľadne prekročenia právomoci Komisiou, rozhodnutie Komisie malo byť prijaté ultra vires, bez rešpektovania ustanovení smernice č. 95/46/ES o ochrane osobných údajov, ktorá slúži ako právny základ, a osobitne v rozpore s článkom 3 odsek 2 prvá veta smernice č. 95/46, ktorý sa týka vylúčenia činností mimo rozsahu práva Spoločenstva.

Okrem toho Európsky parlament zdôrazňuje nasledovné: CBP (Úrad Spojených štátov na ochranu colného priestoru a hraníc) nie je tretou krajinou v zmysle článku 25 smernice č. 95/46, rozhodnutie o adekvátnej ochrane umožňuje prenos údajov v prospech amerických vládnych orgánov ako aj tretích krajín, rozhodnutie porušuje článok 13 smernice č. 95/46 o obmedzeniach a výnimkách z uplatňovania zásad o spracovávaní osobných údajov (obmedzenia a výnimky vyhradené pre členské štáty), a na základe rozhodnutia, CBP získa priamy prístup k údajom PNR, čo smernica nepredvída. Pri zohľadnení vzájomného prepojenia rozhodnutia o adekvátnej ochrane a zmluvy medzi Európskymi spoločenstvami a Spojenými štátmi, rozhodnutie treba považovať za opatrenie neprímerané sledovanému cieľu, ktorým je nariadenie presunu osobných údajov.

V zmysle druhého žalobného dôvodu Parlamentu rozhodnutie o adekvátnej ochrane takisto porušuje základné zásady smernice č. 95/46. Konkrétne, účel spracovania osobných údajov v zmysle rozhodnutia je iný, ako pôvodný účel; neexistuje právny záväzok spracovať údaje; základné zásady smernice, ktorá slúži ako právny základ sú porušené ohľadne spracovania citlivých údajov a prístupu k údajom, ako aj podobných práv; nie je zaručené právo na súdnu ochranu a povolenie prenosu údajov v prospech amerických orgánov a tretích krajín bez skutočných a účinných záruk je nezlučiteľné so smernicou č. 95/46.

Po tretie, Európsky parlament tvrdí, že rozhodnutie Komisie o adekvátnej ochrane porušuje základné práva, osobitne právo na súkromie a právo na ochranu osobných údajov v zmysle článku 8 Európskeho dohovoru na ochranu ľudských práv a základných slobôd, v zmysle, v akom ho aplikuje Súdny dvor a Európsky súd pre ľudské práva.

V zmysle štvrtého žalobného dôvodu Parlamentu je porušená zásada proporcionality tým, že podľa zmluvy sa má odovzdať neprimerane veľké množstvo údajov o cestujúcich a tieto údaje budú zhromaždené americkými úradmi počas príliš dlhej doby.

(¹) Rozhodnutie Komisie č. 2004/535/ES zo 14. mája 2004 o adekvátnej ochrane osobných údajov uvedených v Zázname podľa mena cestujúceho o cestujúcich lietadlom odoslaných Úradu Spojených štátov amerických na ochranu colného priestoru a hraníc (Ú. v. EÚ L 235, s. 11).

Žaloba podaná dňa 23. júla 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike

(Vec C-319/04)

(2004/C 228/68)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: G. Rozet, splnomocnený zástupca, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 23. júla 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Francúzskej republike.

Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

- vyslovil, že Francúzska republika tým, že neprijala všetky potrebné zákony, predpisy a administratívne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Rady 1999/63/ES z 21. júna 1999, ktorá sa týka Dohody o organizácii pracovného času námorníkov, uzavretej Združením majiteľov lodí Európskeho spoločenstva (European Community Shipowners' Association – ECSA) a Odborovou federáciou pracovníkov dopravy v Európskej únii (Federation of

Transport Workers Union in the European Union - FST) – Príloha: Európska dohoda o organizácii pracovného času námorníkov (¹) alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice;

- zaviazal Francúzsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice uplynula 30. júna 2002.

(¹) Ú. v. ES L 167 z 2.7.1999, s. 33

Žaloba podaná dňa 27. júla 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Luxemburskému veľkovojuvodstvu

(Vec C-320/04)

(2004/C 228/69)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: D. Martin splnomocnený zástupca, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 27. júla 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Luxemburskému veľkovojuvodstvu.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

- Vyslovil, že Luxemburské veľkovojuvodstvo, si tým, že neprijalo všetky potrebné zákony, iné predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Rady 2000/43/ES z 29. júna 2000, ktorou sa zavádza zásada rovnakého zaobchádzania s osobami bez ohľadu na rasový alebo etnický pôvod (¹), nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice.
- zaviazal Luxemburské veľkovojuvodstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice uplynula 19. júla 2003.

(¹) Ú. v. ES L 180 z 19.7.2000, s. 22